

ket, hvorledes han fandt, at det, at Terminerne bleve forandrede til 1ste April og 1ste October, kunde blive byrdefuldt for Kjøberne, da det var den Tid, hvori Landmanden ikke havde de Indtægter, hvormed han kunde dække disse Renter; men han svarede sig selv dertil, i Genhold til hvad der anførtes af Ordføreren, at der dog ikke kunde være Betænklichkeiten derved, fordi Inddrivelsen ikke vilde foregaae før længe efter resp. 11te Juni og 11te Decbr., og det altsaa ikke var af nogen Betydning. Deri kan han have megen Ret, men det vilde dog aabenbart medføre Tab for Finantserne; thi, naar man ved Udstedelsen af Obligationerne gaaer ud fra den Forudsætning, at Renterne forfalde 1ste April og 1ste October, og man derimod først kan fordrø dem omtrent 4 Maanedere efter, er det aabenbart, at der lides engang for alle et Tab af omtrent 4 Maaneders Renter. Jeg veed virkelig ikke, om den Fordeel Finantserne skulde erholde ved denne Indrømmelse, er af den Betydning, at man derfor skulde gjøre nogen Opoffrelse.

Hvad § 2 angaaer, saa er det det, jeg fornemmelig har imod den, at den indeholder en Rettighed for Finantserne, som man ingenkunde vil tilstede Private engang at accordere sig, medens det derimod skal ved Lov paabydes, naagtet den er udenfor de Conditioner, der allerede ere lovbestemte, ja endog saa frider imod Loven af 8. April 1851 § 5; thi denne siger, at Conditionerne skulle være de samme som ved Obligationer for Umyndiges Midler, og med Hensyn hertil er det netop bestemt, at man ikke maa accordere sig, at Fordringen kan inddrives uden efter foregaaende Rettergang. Den ærede Ordfører bemærkede vel, at dette sigtede fornemmelig til Sikkerhed; men jeg finder, at det netop ikke sigter til Sikkerhed, men til alt Andet undtagen Sikkerheden; thi hvad Sikkerheden angaaer, saa skal der jo ikke ved de omhandlede Obligationer gives Sikkerhed som for Umyndiges Midler, men den Sikkerhed i Eiendommene, som umiddelbart er bestemt i Loven af 8de April 1851. Derimod er det en Følge af Bestemmelsen, at Obligationerne skulle lyde paa, at Renterne skulle betales prompte, at Udeblivelsen af Renterne medfører, at Capitalen kan opsiges m. m.; men der er netop udelukket det,

som man her vil have, at der skal bestemmes, hvortil man paa en Maade renoncerer paa de Følger, som Udeblivelsen medfører efter de for Obligationer for Umyndiges Midler foreskrevne Vilkaar; thi, naar Renterne betales til ligemed Statterne, er der ikke Tale hverken om Renter's Rente eller om de andre Følger, som maatte opstaae af Udeblivelsen af Indbetalingen af Renterne. Jeg tillod mig ogsaa at bemærke, hvorledes det Argument, man har paa beraabt sig for at tage en saadan Bestemmelse, er en Misforstaaelse, nemlig at det var hjemlet i Analogie af hvad der er bestemt med Hensyn til de halve Kjøbesummer; thi hvad der er bestemt med Hensyn til de halve Kjøbesummer, der indstod i det saakaldte Ryttergods, er bestemt netop med Hensyn til, at disse Summer stedse bleve indstaaende i Eiendomme, uden at der, naar den gaaer fra Mand til Mand, udstedes Pantobligationer, og uden at de i andre Henseender betragtes som anden Pantegjæld. Naar der f. Ex. er Spørgsmaal om det stemplede Papir, der skal bruges ved Kjøbecontracter og Skjøderne, blive efter § 17 i Forordningen af 3die December 1828 de halve Kjøbesummer betragtede som alle andre reelle Eiendomsbyrder, der hvile paa en Eiendom. Naar der derimod er Spørgsmaal om Obligationsgjæld, som Kjøberen overtager, saa skal der udstedes nye Obligationer, og den Sum, som betales med Obligationerne, ansees tillige som en Deel af Kjøbesummen. Den ærede Ordfører anførte vel, at efter et Kammercirculaire af 1826 skal Kjøbesummen indbetales, hvis Godset udparcelleres saaledes, at der bliver Parceller, som ikke have 50 Rbd. mere af disse Kjøbesummer. Men det er en Bestemmelse, som Regjeringen var besøiet til at tage, fordi den ikke vilde samtykke i saa smaa Udstyknings, uden under dette Vilkaar, og dette har altsaa, saavidt jeg skønner, aldeles ingen Analogie med det, hvorom der her er Tale. Hvad § 3 i Lovudkastet angaaer, saa er det eneste Punkt, hvorved jeg skal opholde mig noget, det, at man er gaaet ud fra den Forudsætning, at den Forpligtelse, der efter § 6 i Loven af 8de April 1851 paaligger den Fæster og Lejer, der har kjøbt sin Gaard under den Betingelse, at han er fri for at betale de fulde Renter,